

עזרי מעם השם עושה שמנים וארז

זִהָר

חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת אָמֹר

מֵהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלֶבֶד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יְאֹמַר בְּכַוֵּנַת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוּוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיֹתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רִבּוּיֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּח: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקָּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׂהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׂהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׂנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף פ ע"א
סגולת לבנים צדיקים

תָּא חֲזוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ קָאִים לְמִיהָךְ לְהֵהוּא
עֲלָמָא, וְהוּא בְּבִי מְרַעִיָּה, אֲתִיּוּן עָלֵיהּ ג' ^א
שְׁלוּחִין, וְחָמֵי תַּמּוֹן, מַה דְּלֹא יָכִיל בַּר נָשׁ לְמַחְמֵי
כַּד אֵיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא. וְהֵהוּא יוֹמָא, יוֹמָא דְּדִינָא
עֲלָאָה הוּא, דְּמִלְכָּא בְּעֵי פְּקֻדוֹנָא דִּילֵיהּ. וְכַפָּא
הֵהוּא בַר נָשׁ, דְּפְקֻדוֹנִיָּה אֲתִיב לְמִלְכָּא כְּמַה
דְּאֲתִיְהִיב לֵיהּ בְּגוּיָה. אִי הֵהוּא פְּקֻדוֹנָא אֲתַטְּנַף
בְּטַנּוּפֵי גּוּפָא, מַה יִּימָא לְמֵאֲרֵי פְּקֻדוֹנָא.

זְקַף עֵינּוּי, וְחָמֵי לְמִלְאָךְ הַמּוֹת קָאִים קַמִּיָּה,
וְסִיפִיָּה שְׁלִיפָא בִּידֵיהּ, קַסְטֵר בְּקַטְרִין,
בְּקוּמְטָא דְּהֵהוּא בַר נָשׁ. וְלִית לָהּ לְנַפְשָׁא קִשְׁוִי
בְּכֻלָּא, כְּפָרִישׁוּ דִּילָהּ מִן גּוּפָא. וְבַר נָשׁ לָא מוֹת,
עַד דְּחָמֵי לְשְׁכִינְתָּא, וּמִנּוּ סְגִיאוֹת תִּיאוּבְתָא
דְּשְׁכִינְתָּא, גַּנְפָּא גַּנְפָּא נַפְקַת ^(דף פ"ח ע"ב) לְקַבְלָא
לְשְׁכִינְתָּא.

בְּתַר דְּנַפְקָא, מָאן אֵיהִי גַנְפָּא דְּאֲתַדְּבַק בָּהּ (ס"א
וְתַתְּקַבֵּל) וַיִּקְבַּל בְּגוּפָא (ס"א בְּגוּיָה) וְהָא אוּקְמוּיָה
לְהַנִּי מַלְי. בְּתַר דְּנַפְקָא גַנְפָּא מִן גּוּפָא, וְאֲשַׁתְּאֵר
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. אַחַר שְׁיַצְאָה הַנְּפֶשׁ מִן הַגּוּף וְנִשְׁאָר הַגּוּף

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעֲהַ שְׁבוֹן אָדָם
עוֹמֵד לְלַכְתָּ לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וְהוּא בְּבֵית חָלְיוֹ, בָּאִים עָלָיו
שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים, וְרוֹאֵה שָׁם
מַה שְׁלֹא יָכֹול לְרֹאוֹת אָדָם
כְּשֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאוֹתוֹ
הַיּוֹם הוּא יוֹם הַדִּין הָעֲלִיוֹן,
שְׁמִבְקֵשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת פְּקֻדוֹנוֹ.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁמִשִּׁיב לְמֶלֶךְ
אֶת פְּקֻדוֹנוֹ, כְּמוֹ שְׁנַתֵּן לוֹ
בְּתוֹכוֹ. אִם אוֹתוֹ הַפְּקֻדוֹן
הַתְּטַנֵּף בְּטַנּוּפֵי הַגּוּף, מַה
יֹאמֵר לְבַעַל הַפְּקֻדוֹן?

מֵרִים עֵינָיו, וְרוֹאֵה אֶת
מִלְאָךְ הַמּוֹת עוֹמֵד לְפָנָיו,
וְחָרְבוּ שְׁלוּפָה בִּידוֹ, קוּשָׁר
בְּקִשְׁרִים בְּמֵאָסֵר שֶׁל אוֹתוֹ
הָאִישׁ. וְאִין לְנַפְשָׁא קִשְׁוִי בְּכַל
כְּפַרְדְּתָהּ מִן הַגּוּף. וְאָדָם לֹא
מֵת עַד שְׁרוּאָה אֶת הַשְּׁכִינָה,
וּמִתּוֹךְ גִּדְל הַתְּשׁוּקָה
לְשְׁכִינָה, הַנְּפֶשׁ יוֹצֵאת לְקַבֵּל
אֶת הַשְּׁכִינָה.

אַחַר שְׁיַצְאָה, מִי הַנְּפֶשׁ
שְׁנַדְּבַקַת בָּהּ (וְתַתְּקַבֵּל) וַיִּקְבַּל
בְּגוּף (לְתוֹכָהּ)? וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אֶת
בְּלִי רוּחַ, אָסוּר לְהִשְׁאִירוֹ בְּלִי

גּוֹפָא בְּלֹא רוּחָא, אָסִיר לְמִשְׁבַּק לִיה בְּלֹא
 קְבוּרָתָא, דְּכִתְיִב, (דְּבָרִים כ"א) לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ
 כִּי קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַיּוֹם הַהוּא. בְּגִין דְּמִיתָא דִּישְׁתְּהִי
 כ"ד שְׁעוֹת, דְּאֵינוֹן יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלֹא קְבוּרָתָא,
 יְהִיב חֲלִישׁוֹתָא בְּשִׁיפוֹי דְרִתִּיכָא, וּמְעַכְב עֲבִידָתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלַמְעַבְד דְּאֶפְשָׁר דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גָזַר עָלֵיהּ, בְּגִין לְמִיתִיה בְּגִלְגוּלָא אַחְרָא,
 מִיד בְּהֵהוּא יוֹמָא דְאַתְפֹּטֵר, לְאוֹטְבָא לִיה. וְכֹל
 זְמַנָּא דְלֹא אֲתִקְבֵר גּוֹפָא, נִשְׁמַתָּא לָאו עֲאֲלַת קָמִי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא יִכְלָא לְמַהוּי בְּגוֹפָא אַחְרָא,
 בְּגִלְגוּלָא תְּנִינָא, דְלֹא יְהִיבִין לְנִשְׁמַתָּא גּוֹפָא
 אַחְרָא, עַד דִּיתְקַבֵּר קְדָמָא. וְדֹא דְמִי לְבַר נֶשׁ
 דְּמִיתַת אֲתִתִּיהּ, לֹא אֲתַחֲזִי לִיה, לְמִיסַב אֲתַתָּא
 אַחְרָא, עַד דְּקָבִיר לְקְדָמִיתָא, וּבְגִין דָּא אֲמַרְה
 אוֹרִייתָא, לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ.

דְּבַר אַחַר, כִּד אֲתַפְרִשָׁא נִשְׁמַתָּא מִן גּוֹפָא, וּבְעֵינָא
 לְמִיזַל לְהֵהוּא עֲלָמָא, לֹא תִיעוּל לְהֵהוּא
 עֲלָמָא, עַד דִּיהִבִּין לָהּ גּוֹפָא אַחְרָא מִנְהוֹרָא,
 וּלְבַתֵּר יִכְלָא לְמִיעֵל. וּמֵאֲלִיהוּ תְּנַדַּע, דִּהוּ לִיה
 תְּרִין גּוֹפִין, חַד דְּבִיה אֲתַחֲזִי לְתַתָּא לְבְנֵי נֶשׁא,
 וְחַד דְּבִיה אֲתַחֲזִי לְעֵילָא, בֵּין מְלֶאכִין עֲלָאִין
 קְדִישִׁין. וְכֹל כְּפָה דְּגוֹפָא לֹא אֲתִקְבֵר, צְעָרָא הוּא
 לְנִשְׁמַתָּא, וְרוּחַ מְסֻאָבָא אֲזַדְמֵן לְשִׁרְיָא עֲלוּי,
 וְלִמְסֻאָבָא לְהֵהוּא גּוֹפָא.

לְמַטָּה לְבְנֵי אָדָם, וְאַחַד שָׁבוּ נִרְאָה לְמַעְלָה בֵּין מְלֶאכִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים. וְכֹל עוֹד שְׁהַגּוּף
 לֹא נִקְבֵר, זֶהוּ צְעָר לְנִשְׁמָה, וְרוּחַ טְמָאָה מְזַדְמֶנַת לְשָׁרוֹת עֲלִיו וְלִטְמָא אֶת אוֹתוֹ הַגּוּף.

קְבוּרָה, שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"א) לֹא
 תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵץ כִּי
 קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַיּוֹם הַהוּא.
 מִשׁוּם שְׁמַת שִׁישְׁתְּהִי כ"ד
 שְׁעוֹת, שְׁהֵם יוֹמָם וְלַיְלָה,
 בְּלִי קְבוּרָה, נוֹתֵן חֲלָשָׁה
 בְּאִיבְרֵי הַמְרַכְבָּה, וּמְעַכְב
 אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְלַהֲעֲשׂוֹת, שְׁאֶפְשָׁר
 שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר
 עָלָיו כְּדִי לְבֹא בְּגִלְגוּל אַחַר
 מִיד בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁנַפְטֵר
 לְהִיטִיב לוֹ, וְכֹל זְמַן שְׁלֹא
 נִקְבֵר הַגּוּף, הַנִּשְׁמָה לֹא
 נִכְנָסַת לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְלֹא יְכוּלָה לְהִיּוֹת בְּגוּף
 אַחַר עַד שִׁיקְבֵר הָרֵאשׁוֹן.
 וְזֶה דוֹמָה לְאָדָם שְׁמַתָּה
 אֲשֶׁתּוּ, לֹא רְאוּי לוֹ לְשָׂא
 אֲשֶׁה אַחֲרַת עַד שְׁקוּבֵר אֶת
 הָרֵאשׁוֹנָה, וּמִשׁוּם כִּד אֲמַרְה
 תּוֹרָה, לֹא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל
 הָעֵץ.

דְּבַר אַחַר - כְּשֶׁנִּפְרְדַת
 הַנִּשְׁמָה מִן הַגּוּף וְרוּצָה
 לְלַכַּת לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, לֹא
 תִכְנַס לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם עַד
 שְׁנוֹתְנִים לָהּ גּוּף אַחַר מְאוּר,
 וְאַחַר כִּד יְכוּלָה לְהַכְנִס.
 וּמֵאֲלִיהוּ תְּדַע, שְׁהִיוּ לוֹ שְׁנֵי
 גּוּפִים, אֶחָד שָׁבוּ נִרְאָה

וּמְשׁוּם שְׂאוֹתָהּ רוּחַ הַטְּמֵאָה
מִזְדַּמְנֶת, לֹא צָרִיךְ לְאִישׁ
לְהֵלִין אֶת אוֹתוֹ הַגּוֹף לִילָה
אֶחָד, כִּי רוּחַ טְמֵאָה נִמְצָאת
בְּלִילָה וּמִשְׁתַּטַּח בְּכָל
הָאָרֶץ לְמִצָּא גּוֹף בְּלִי נֶפֶשׁ
לְטַמֵּא אוֹתָהּ, וְנִטְמָא יוֹתֵר,
וְעַל כֵּן הִזְהִיר אֶת הַכֹּהֲנִים
וְאָמַר, לִנְפֶשׁ לֹא יִטְמָא
בְּעַמְיוֹ. מְשׁוּם שֶׁהֵם קְדוּשִׁים,

וּבְגִין דִּיהוּא רוּחַ מְסֻאָבָא, אֲזִדְמֹן, לָא לְבַעֵי לִיָּה
לְאִינִישׁ, לְמִיבַת הַהוּא גּוֹפָא לִילִיא חַד, בְּגִין
דְּרוּחַ מְסֻאָבָא אֲשַׁתַּכַּח בְּלִילִיא, וְאֲשַׁתַּח בְּכָל
אֲרַעָא, לְאֲשַׁכַּח גּוֹפָא בְּלֹא נֶפֶשָׁא, לְסֻאָבָא לִיָּה,
וְאִסְתַּאב יַתִּיר, וְעַל דָּא אֲזַהֵר לְכַהֲנֵי וְאָמַר, לְנֶפֶשׁ
לֹא יִטְמָא בְּעַמְיוֹ, בְּגִין דְּאִינוּן קְדִישִׁין לָא יִשְׂרִי
עַלֵּיהוּ רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלֹא יִסְתַּאבוּן.

לֹא תִשָּׂרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ טְמֵאָה, וְלֹא יִטְמָאוּ.

ספר אור הזהר (עמוד 254)

– פֶּרֶק ה –

הזהר תקון להשכינה ומקרב הגאולה

(א) למוד הזהר באמת הוא סעד וסמך לשכינה

ורוח אלקים מרחפת על פני המים, מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בנייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהו, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכוּן לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו בניכוּ.

ורוא דמלה קול אומר קרא כו' וכל חסדו כציץ השדה (ישעיה מו), כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין כו', דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאון לאשתדלא בחכמה דקבלה כו'.

(תקוני זהר תקון ל' דף ע"ג)

ואם תאמר בדורות אלו שאנו עוסקים בזהר מאי איכא למימר, ויש לומר, שהוא רבי שמעון בן יוחאי העיד בתקונים שהספר בעצמו יהיה נסתר עד דור האחרון דור המשיח, כי צריך גדול הוא עסק החכמה הזאת ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו' לסמך אל זה בגלות, ולכן נתגלה הספר הזהר בדור הזה האחרון, לראות אם יעסקו בו באמתות לעשות סמך וסעד לשכינה.

(אור החמה לזהר דף ק"ה עמוד ב' בשם הרמ"ק)

מה שכתב שם בזהר (חלק ג' דף רפ"א). תפלה למשה הרעיא מהימנא, שקם ואשתטח קמי קודשא בריך הוא ובכה ואמר יהא רעוא כו', וזה דרכו להתפלל על ישראל שיתרצו מעשים ליחד השכינה להקל גזרת הגלות הקשה והגזרות המתחדשות אז על ישראל, וזה היה פונת רבי שמעון בן יוחאי עליו השלום בחבור זה, צריך גבוה לבטל הדינין, וכל דור ודור שחכמה זו מתגדלת ונוספת בהם, זוכים ליחד שכינה ולבטל הדינים והגזרות, וזו היתה תפלת משה רבינו עליו השלום.

(אור החמה לזהר חלק ג' דף רפ"א, בשם הרמ"ק)

וזהו עצמו היתה עקר פונת רבי שמעון בן יוחאי בחבור ספר הזהר, להיות השכינה בגלות באפס שפע באין תומך ואין עוזר, ורצה ליחדה עם התפארת יחוד מועט על ידי חבור זה במה שהיה הוא עם חבריו עוסקים בסוד, שזה גורם ליחד קודשא בריך הוא ושכינתו' על ידי הסוד שהוא ר"ז דהינו או"ר, וגם על ידי חבור זה הוא בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת קטרוגם שהם לוחמות בכל עת ובכל שעה נגד השם ונגד שכינתו ונגד בני' שהם ישראל הנתונים בגלות בין האמות הנקראים חיון, חיון בישיין

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צ ע"א-ב
לימוד התורה גדול מהקרבת

עוֹד פָּתַח וְאָמַר, וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי ה' זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ. בֹּא רְאֵה, כָּל מִי שְׂמוּצִיא זֶרַע לְבַטְלָהּ, לֹא זֹכֶה לְרֹאוֹת פָּנַי שְׂכִינָה, וְנִקְרָא רָע, שְׂכָתוֹב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָף רָע. זֶה מִי שְׂמוּצִיא אוֹתוֹ בְּיָדוֹ, אוֹ בְּאִשָּׁה אַחֶרֶת שְׂאִינָה כְּשֶׁרָה. וְאִם תֹּאמַר שְׂמוּצִיא אוֹתוֹ בְּאִשָּׁה שְׂאִינָה מִתְּעַבְּרַת, כִּי גַם? לֹא. אֲלֵא כִּמוֹ שְׂאִמְרָנוּ.

תוֹ פָּתַח וְאָמַר, (ויקרא כא) וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ. תָּא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאִפִּיק זֶרַע לְבַטְלָהּ, לֹא זָכִי לְמַחְמֵי אִפִּי שְׂכִינָתָא, וְאִקְרִי רָע, וְכִתְיִב (תהלים ה) כִּי לֹא אֵל חֲפִץ רָשָׁע אֶתָּה לֹא יִגְרָף רָע. הֵאִי מָאן דְּאִפִּיק לִיָּהּ בְּיָדֶיהָ, אוֹ בְּאִנְתּוֹ אַחֶרָא דְלֹא כְּשָׂרָא. וְאִי תִימָא דְּאִפִּיק לִיָּהּ בְּאִנְתּוֹ דְלֹא מִתְּעַבְּרָא, הֲכִי נָמִי. לֹא. אֲלֵא כִּמָּה דְאִמְרָן.

וְעַל דָּא יִבְעִי בַר נָשׁ מְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, דִּיזְמִין לִיָּהּ מְאָנָא דְכְּשָׂרָא, דְלֹא יִפְגִּים זֶרְעֵיהָ, מָאן דְּאִפִּיק זֶרַע בְּמָאנָא דְלֹא כְּשָׂרָא, פְּגִים לִיָּהּ לְזֶרְעֵיהָ, וְוִי לְמָאן דְּפְגִים זֶרְעֵיהָ. וּמָה בְּשָׂאָר בְּנֵי נְשָׂא כִּי, בְּכֹהֲנָא דְקָאִים לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא בְּקוּדְשָׁה עֵלְיָאָה, עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה.

בְּעַמּוּי, מַהוּ בְּעַמּוּי. דְּהָא כְּתִיב לַעִילָא, אֲלִמְנָה וְגִרּוּשָׁה וְחֻלְלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח, וְכִתְיִב וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. בְּהֵם מִיִּבְעִי לִיָּהּ, מַהוּ בְּעַמּוּי. אֲלֵא מִלָּה דָּא קִלְנָא בְּעַמּוּי, פְּגִימוֹ

וְעַל כֵּן יִבְקֹשׁ אָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְמִין לוֹ כְּלִי כְּשֶׁר, שְׂלֵא יִפְגִּם זֶרְעוֹ. מִי שְׂמוּצִיא זֶרַע בְּכִלֵּי שְׂלֵא כְּשֶׁר, פּוֹגֵם אֶת זֶרְעוֹ. אוֹי לְמִי שְׂפּוֹגֵם אֶת זֶרְעוֹ. וּמָה בְּשָׂאָר בְּנֵי אָדָם כִּי - בְּכֹהֵן שְׂעוּמֵד לְמַטָּה כִּמוֹ שְׂלִמְעָלָה בְּקוּדְשָׁה עֵלְיוֹנָה עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה.

בְּעַמּוּי, מַה זֶה בְּעַמּוּי? שְׂהֲרִי כְּתוּב לְמַעְלָה, אֲלִמְנָה זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. בְּהֵם הִיָּה צָרִיךְ

וְגִרּוּשָׁה וְחֻלְלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח, וְכֹתוּב וְלֹא יַחֲלֵל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי. מַה זֶה בְּעַמּוּי? אֲלֵא דְבַר זֶה קְלוּן בְּעַמּוּי, פְּגִים

בְּעַמּוֹ, וְעַל דָּא כְּתִיב, כִּי אִם בְּתוּלָה מִעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה, מִעַמּוֹ וְדָא, כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ, מֵהוּ מְקַדְּשׁוֹ. אֵלָּא אֲנָא הוּא הַהוּא, דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לִיה בְּכָל יוֹמָא, וּבְגִין כִּךְ לֹא יִפְגִּים זְרַעִיה, וְלֹא יִשְׁתַּבַּח בֵּיה פְּגִימוֹ. (ס"א וּבְגִין דָּא) דְּהָא אֲנִי יי' מְקַדְּשׁוֹ דְּאֲנָא בְּעִינָא לְקַדְּשָׁא לִיה וְיִשְׁתַּבַּח קַדִּישָׁא בְּכָלָא, דְּקַדִּישָׁא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּקַדִּישָׁא.

תָּא חַוִּי, קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא (דף צ' ע"ב) יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְכַהֲנָא, וְיִשְׁתַּבַּח קַדִּישָׁא כַּד אָתִי לְשִׁמְשָׁא, וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְכַהֲנָא דְאִיהוּ קַדִּישָׁא, כַּהֲנָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְדַכָּא, דְּאִתְקַדְּשׁ בְּדְכוּתִיה, וּמֵאִי אִיהוּ. לְיוֹאֵי. בַּר נָשׁ (כַּהֲנָא) אַחֲרָא, יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְקַדִּישָׁא אַחֲרָא, בְּגִין דִּישְׁתַּבַּחוּן כִּלְאָא בְּקוּדְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּפְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְאָתִי, דְּעַלְיָהוּ כְּתִיב, (ויקרא ט) וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. כַּמָּה פְּרִישָׁן יִשְׂרָאֵל מִכִּלְאָא, בְּקוּדְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא ט) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם.

בְּעַמּוֹ, וְעַל כֵּן כְּתוּב, כִּי אִם בְּתוּלָה מִעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה, מִעַמּוֹ וְדָא, כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ, מֵהוּ מְקַדְּשׁוֹ. אֵלָּא אֲנָא הוּא הַהוּא, דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לִיה בְּכָל יוֹמָא, וּבְגִין כִּךְ לֹא יִפְגִּים זְרַעִיה, וְלֹא יִשְׁתַּבַּח בֵּיה פְּגִימוֹ. (ס"א וּבְגִין דָּא) דְּהָא אֲנִי יי' מְקַדְּשׁוֹ דְּאֲנָא בְּעִינָא לְקַדְּשָׁא לִיה וְיִשְׁתַּבַּח קַדִּישָׁא בְּכָלָא, דְּקַדִּישָׁא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּקַדִּישָׁא.

תָּא חַוִּי, קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא (דף צ' ע"ב) יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְכַהֲנָא, וְיִשְׁתַּבַּח קַדִּישָׁא כַּד אָתִי לְשִׁמְשָׁא, וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְכַהֲנָא דְאִיהוּ קַדִּישָׁא, כַּהֲנָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְדַכָּא, דְּאִתְקַדְּשׁ בְּדְכוּתִיה, וּמֵאִי אִיהוּ. לְיוֹאֵי. בַּר נָשׁ (כַּהֲנָא) אַחֲרָא, יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי דְקַדִּישָׁא אַחֲרָא, בְּגִין דִּישְׁתַּבַּחוּן כִּלְאָא בְּקוּדְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּפְאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְאָתִי, דְּעַלְיָהוּ כְּתִיב, (ויקרא ט) וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. כַּמָּה פְּרִישָׁן יִשְׂרָאֵל מִכִּלְאָא, בְּקוּדְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא ט) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם.

בַּא רְאֵה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי הַכַּהֵן, וְיִמְצָא קְדוּשׁ כְּשֶׁבֵּא לְשִׁמְשׁ, וּמִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי הַכַּהֵן שֶׁהוּא קְדוּשׁ, הַכַּהֵן יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי טְהוֹר, שֶׁהִתְקַדְּשׁ בְּטְהוּרָתוֹ, וּמִי הוּא? זֶה לִוִּי. אָדָם (כַּהֵן) אַחֲרָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדֵי קְדוּשׁ אַחֲרָא, כִּדִּי שְׁכֻלָּם יִמְצָאוּ בְּקַדְשָׁה לְשִׁמְשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעַלֵּיהֶם כְּתוּב (ויקרא ט) וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי.

כַּמָּה פְּרוּשִׁים הֵם יִשְׂרָאֵל בְּקַדְשָׁה לְשִׁמְשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם) וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

תוֹ פֶתַח וְאָמַר, (תהלים א) לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ
 בְּרִכְתּוֹךְ סֵלָה. לַיְיָ הַיְשׁוּעָה. הָכִי תִנְיָנוּ,
 זְכַאִין אִינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּבַכָּל אֶתֶר דְּאִתְגַּלּוּ,
 שְׂכִינְתָא אִתְגַּלְיָא בְּהַדְיָיהוּ. פִּד יִפְקוֹן יִשְׂרָאֵל
 מִגְּלוּתָא, פּוֹרְקָנָא לְמַאן, לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. אֵלָא הָא אוּקְמוּהּ בְּכַמְהָ קְרָאִי,
 וְהָכָא, לַיְיָ הַיְשׁוּעָה וְדָאִי, אִימַתִּי. עַל עַמּוֹךְ
 בְּרִכְתּוֹךְ סֵלָה. בְּשַׁעְתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 יִשְׁגַּח בְּבִרְכָאן עָלְיָיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן
 גְּלוּתָא, וְלְאוּטְבָא לְהוּ, פְּדִין לַיְיָ הַיְשׁוּעָה וְדָאִי.
 וְעַל דָּא תִנְיָנוּ, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתוּב עִמְהוֹן
 דְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים

וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ. (2)

עוֹד פֶתַח וְאָמַר, (תהלים ג) לַה' הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתּוֹךְ
 סֵלָה. לַה' הַיְשׁוּעָה - כֶּף שְׁנִינּוּ, אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁלָכְל מְקוּם שְׁגָלוּ, שְׂכִינְהָ
 גָּלְתָה עִמָּהֶם. כְּשִׁי צָאוּ
 יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת, לְמִי הַגָּאֵלָה
 - לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא? אֵלָא הָרִי פְרִשׁוּהָ בְּכַמְהָ
 כְּתוּבִים, וְכָאן - לַה' הַיְשׁוּעָה
 וְדָאִי. מְתִי? עַל עַמּוֹךְ בְּרִכְתּוֹךְ
 סֵלָה. בְּשַׁעְהָ שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא יִשְׁגִיחַ בְּבִרְכוֹת עַל
 יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן
 הַגְּלוּת וּלְהִיטִיב לָהֶם, אֲזִי -
 לַה' הַיְשׁוּעָה וְדָאִי. וְעַל כֵּן
 שְׁנִינּוּ שְׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יִשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת.

זֶהוּ שְׁכַתוּב, (דברים ד) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 254)

וּדְבִין דְאִכְלוּן עָנָא שְׁהִים יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקְּלַע וְהַחֶרֶב וְהַרְמָה, וְהִם בְּחִינַת הַסּוּדוֹת
 לְהַצִּילֵם מִרְעַתָּם בְּחִבּוּר זֶה כּו', וְהַסֵּפֶר הַזֶּה עֵתִיד לְהַתְּפָרֵס בְּיָמֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא. וְהִנֵּה כָּל אוֹתָם
 שִׁיזְכוּ אֵלָיו יִזְכוּ לְגֵאֵלָה בְּעִזְרַת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּמַחֲנוּ שְׁנֵהִיָּה בְּכָלֵל הַזּוֹכִים, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(הַקְּדָמָה הַשְּׁנִיָּה לְסֵפֶר אוֹר הַחֶמֶד)

ב) בְּטוֹל הַדִּינִים הוּא עַל יְדֵי לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נִשְׁמָתוֹ בְּגִנּוּי מְרוּמִים פִּרְשׁ הַש"ס דְּנִסְיוֹן (ז). שְׁלַח לִיָּה מִר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֲלֶעָזָר, בְּנֵי
 אָדָם הַעוֹמְדִים עָלַי וּבִינֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת כּו', שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִי דוּם לְהַשֵּׁם וְהַתְּחַלּוּל לֹו (תְּהִלִּים ל"ז),
 הַשֵּׁם וְהָעֶרֶב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וְהוּא יִפְיֵלֵם לְפָנֶיךָ חֲלָלִים חֲלָלִים וְהִם כָּלִים מֵאֲלֵיהֶם.

וּפְרָשׁ הוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂרַבִּי אֲלֶעָזָר נָתַן לֹו עֵצָה גְּדוּלָה זוּ, שְׁעַל יְדֵי שְׁיִשְׁבִּים
 וְעַרִיב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ יִתְמַתְּקוּ הַדִּינִים הַהִם הַמְּלַבְּשִׁין בְּאוֹתָן בְּנֵי אָדָם שְׁקִמוּ עָלָיו לְהַצֵּר לֹו,
 כִּי מֵה שְׁיִשׁ לְאָדָם צָרִים לְמַטָּה, הוּא עַל יְדֵי הַדִּינִים שְׁיִשׁ עָלָיו לְמַעְלָה, מֵהַתְּעַרְבוּת וְהַתְּגַבְּרוּת סִינֵי
 הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת, וּמֵתְלַבְּשִׁין בְּבִנֵי אָדָם לְמַטָּה שְׁהִים רְאוּיִים לְכַד שְׁיִגְלָגְלוּ חוֹב עַל יָדָם.

וְהַעֲצָה הִיא, לְבַל יִתְגַּרְה בְּהֵם, אֵלָא לְהַשְׁכִּים וּלְהַעֲרִיב עֲלֵיהֶם לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁהוּא
 סוּד הַדַּעַת, עַל יְדֵי שְׁיִלְמֹד וּיִתְפַּלֵּל בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמִיו, כְּמַבְאָר לְמַעְלָה שְׁזֵה בְּחִינַת דַּעַת מְמַשׁ, וְעַל יְדֵי
 הַדַּעַת וְהַדְּבּוּרִים נִתְעַלָּה לְמַעְלָה לְהַתְּאַחַד בְּעוֹלָם הַמַּחְשְׁבָה, מְקוּם שְׁאִין שֵׁם דִּינִים וְאִין שְׁטוֹן וְאִין
 פְּגַע רַע חָס וְשָׁלוֹם, רַק הַטוֹב הַגְּמוּר.

(מְאוּר עֵינִים פְּרִשְׁת וּצֵא)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צא ע"א-ב
איסור לימוד תורה לערלים

רַבִּי חֵיִיא פִּתַח (שופטים ה) יי' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשְׁדֵּה אֲדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נִטְפוּ.
תָּא חֲזִי, זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא
דְּאִתִּי, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ, וְאֵינּוֹן
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ, וְאֶקְרוּן קְדִישִׁין, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
דְּסָלִיק לֹזֵן לְדַרְגָּא עֲלָאָה דְּאֶקְרִי קְדֻשָׁא,
דְּכַתִּיב, (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לֵי יי' רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.
כְּמָה דְּאוּקְיָמָנָא, דְּהָא יִשְׂרָאֵל מִתְמַנֵּיא יוֹמִין
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּשִׁמְיָהּ, וְרַשִׁימִין בְּשִׁמְיָהּ, וְאֵינּוֹן
דִּילֵיהּ. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (שמואל ב ז) וּמִי כַעֲמֹךָ
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וְעַמְּמִין לָא מִתְדַבְּקִין
בֵּיהּ, וְלָא אֶזְלִין בְּנִימוּסֵיהּ, וְרַשִׁימָא קְדִישָׁא
אֶעֱדִיאוּ מַצִּייהוּ, עַד (דף צ"א ע"ב) דְּאֵינּוֹן מִתְדַבְּקִין
בְּסִטְרָא אַחְרָא דְּלָאו קְדִישָׁא.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַעָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמִיָּהּ אֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, זְמִין בְּהּ לְבָנֵי
עֲשׂו, אָמַר לֹזֵן, בְּעָאן אֶתּוֹן לְקַבְּלָא אֹרִייתָא.
בְּהֵיא שַׁעְתָּא אֶתְרַגְּזִית אֶרְעָא קְדִישָׁא, וּבַעֲאָת
לְאֶעְלָא לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּה. אָמְרָה קַמִּיָּהּ,

רַבִּי חֵיִיא פִּתַח, (שופטים ה) ה' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשְׁדֵּה אֲדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נִטְפוּ. בָּא רָאָה,
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהַקְדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם, וְהֵם נִדְבָקִים בּוֹ וְנִקְרְאִים
קְדוּשִׁים, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
שְׁהַעֲלָה אוֹתָם לְדַרְגָּה
עֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרְאָת קְדֻשָׁא,
שְׁכַתוּב (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל
לֵה' רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. כְּמוֹ
שְׁבַאֲרֵנוּ, שְׁהֵרִי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמוּנָה יָמִים נִדְבָקִים בְּשִׁמּוֹ
וְרַשׁוּמִים בְּשִׁמּוֹ וְהֵם שְׁלוֹ,
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וּמִי כַעֲמֹךָ
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.
וְהַעֲמָמִים לֹא נִדְבָקִים בּוֹ וְלֹא
הוֹלְכִים בְּהִנְהָגוֹתָיו, וְהַרְשָׁם
הַקְדוּשָׁא נֶעְדָּר מֵהֶם, עַד שֶׁהֵם
נִדְבָקִים לְצַד הָאֲחֵר שְׁאֵינּוֹ
קְדוּשָׁא.

וּבָא רָאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁרַצָּה
הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְתַת תּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל, הַזְמִין אוֹתָהּ לְבָנֵי עֲשׂו. אָמַר לָהֶם: רוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל תּוֹרָה? בְּאוֹתָהּ שַׁעְתָּא רְגָזָה
הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְרַצְתָּה לְהַכְּנִס לְנֶקֶב תְּהוּם רַבָּה. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, שַׁעְשׁוּעֵי

השִׁמְחָה (שֶׁל הָעוֹלָם) אֲלֵפִים שָׁנִים טָרַם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו (יִזְדַּמְנוּ תוֹף) (יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו) עַרְלִים שְׂאֵינָם רְשׁוּמִים בְּבְרִיתָךְ!?

מֵאֲרֵי דְעֵלְמָא, פִּסְטִירָא דְחֶדְוָה (ס"א דְעֵלְמָא) תִּירֵי אֲלֵפֵי שָׁנִין עַד לָא אֲתַבְּרֵי עֵלְמָא, קִלְטִינָא קַמִּיהּ (נ"א קִלְטִינָא גו) (נ"א אֲזִדְמֵן קַמִּי) עַרְלִין דְלֵא רְשִׁימֵן בְּקִיּוּמָךְ.

אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כִּסָּא כִּסָּא, יֵאבְדוּ אֶלֶף אֲמוֹת כְּמוֹתָם, וּבְרִית הַתּוֹרָה לֹא תִזְדַּמֵּן לְפָנֶיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב ה' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׂה. וְדָאֵי מִשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָה (מִשׁוּם שֶׁהִיא בְּרִית קְדוֹשָׁה) אֶלֶּא לְמִי שְׂיֵישׁ בּוֹ בְּרִית קְדֻשָׁה. וּמִי שֶׁמִּלְמַד תּוֹרָה לְמִי שֶׁלֹּא נִמּוּל, מְשַׁקֵּר בְּשֵׁתֵי בְּרִיתוֹת - מְשַׁקֵּר בְּבְרִית הַתּוֹרָה, וּמְשַׁקֵּר בְּבְרִית שֶׁל צְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה לְמָקוֹם הַזֶּה, וְלֹא לְאַחֵר.

אָמַר לָהּ קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כּוֹרְסִיָּא, כּוֹרְסִיָּא, יִבְדוּן אֶלֶף אוֹמִין כּוֹוֹתִיָּהוּ, וְקִיָּמָא דְאוֹרִיָּתָא לָא יִזְדַּמֵּן קַמִּיהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב יי' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׂה. וְדָאֵי כְּגִין דְאוֹרִיָּתָא לָא אֲתִיָּהִיבַת (בְּגִין דְדָאִיָּהוּ קִיָּמָא קְדֻשָׁא) אֶלֶּא לְמָאן דְאִית בֵּיהּ קִיָּמָא קְדֻשָׁא. וּמָאן דְיִלְיָף אוֹרִיָּתָא לְמָאן דְלֵא אֲתַגְזֹר, מְשַׁקֵּר בְּתִירֵי קִיָּמֵי, מְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְאוֹרִיָּתָא, וּמְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְצְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. דְאוֹרִיָּתָא לְהָאֵי אֲתֵר אֲתִיָּהִיבַת, וְלֹא לְאַחֵרָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים - מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, שְׁכַתוּב (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי ה'. הֵם

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּתִלְת דְּוִכְתֵּי עֲלָאֵי, מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יי'. אֵינּוֹן לְמוֹדֵי יי', וְלֹא אַחֲרָא, וְכְּתִיב (יִשְׁעִיָּה ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, אֵינּוֹן, וְלֹא אַחֲרָא. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם

לְמוֹדֵי ה' וְלֹא אַחֵר, וְכַתוּב (שם ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, הֵם וְלֹא אַחֵר. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל, וְכַתוּב (שם קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ. מִי

בְּיִשְׂרָאֵל, וּכְתִיב (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ.
 מֵאֵן צְדִיקִים. דָּא צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּמֵאֵן דְּלֹא
 אֲתַגְזֵר, וְלֹא עָאֵל בְּקִיּוּמָא דְּלֵהוּן, לֹא יוֹדוּן לְשִׁמְיָהּ
 קְדִישָׁא, דְּהִיא אֲוֵרִיתָא. אָמַר רַבִּי חֵיִיא בִּיּוֹן
 דְּאֲתַגְלִי קְדִישָׁא בְּרִידָהּ הוּא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, לְמִיָּהֵב
 אֲוֵרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל, שְׂכִיכַת אֶרְעָא, וְתַבַּת בְּנֵיחָא,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם עו) אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה.

הצדיקים? זה צדיק וכנסת
 ישראל. שמי שלא נמול ולא
 נכנס לברית שלהם, לא יודו
 לשמו הקדוש, שהיא התורה.
 אמר רבי חייא, כיון
 שהתגלה הקדוש ברוך הוא
 על הר סיני לתת תורה
 לישראל, שככה הארץ
 ושבה למנוחה. זהו שכתוב
 (שם עו) ארץ יראה ושקטה.

תָּא חֵזִי, בַּר נָשׁ דְּאֲתִילִיד לָא אֲתַמְנָא עָלֵיהּ חֵילָא
 דְּלַעִילָא, עַד דְּאֲתַגְזֵר. בִּיּוֹן דְּאֲתַגְזֵר, אֲתַעַר
 עָלֵיהּ (רוחא) אֲתַעְרוּתָא דְּרוּחָא דְּלַעִילָא. זְכִי
 לְאֲתַעְסְקָא בְּאֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ אֲתַעְרוּתָא
 יִתִיר. זְכִי וְעַבִּיד פְּקוּדֵי אֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ
 אֲתַעְרוּתָא יִתִיר. זְכִי וְאֲתַנְסִיב, זְכִי וְאֲוֹלִיד בְּנִין,
 וְאֲוֹלִיף לֹון אֲוֵרִחֵי דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, הָא כִּדִּין הוּא
 אָדָם שְׁלִים. שְׁלִים בְּכָלָא.

בא ראה, אדם שנולד לא
 התמנה עליו הכח שלמעלה
 עד שנמול. כיון שנמול,
 מתעוררת עליו (רוח)
 התעוררות של רוח של
 מעלה. זוכה להתעסק בתורה
 - מתעוררת עליו התעוררות
 יתרה. זוכה ועושה מצוות
 התורה, מתעוררת עליו
 התעוררות יתרה. זוכה
 ונושא - זוכה ומוליד בנים
 ומלמד אותם את דרכי המלך.

הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם, שלם בכל.

ספר אור הזהר (עמוד 256)

ג) הזהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו מן הגלות ברחמים

והמשכילים יזהירו בזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדרד ינחנו ואין עמו אל נכר.

(רעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, דף קכ"ד:)

דווקא לישגיה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטיוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא בשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה.

(מקדש מלך לרעיא מהימנא כאן)

וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, בד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר.

(תקוני זהר תקון שתייתאה בסופו, דף כד:)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צד ע"ב
סוד ששת ימי החול, ומעלת השבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, שֵׁשֶׁת יָמִים מָאֵי עֲבִידְתִּיהוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב בְּשֵׁשֶׁת. וְהָאֵל אֹקְמוּהָ, וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עֲבִיד עֲבִידְתִּיהָ, וְאֶקְרוּן יוֹמֵי מְלָאכָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֵי הָכִי אָמַאי אֶקְרוּן שֵׁשֶׁת יָמֵי חוּל, אָמַאי חוּל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַשְּׁתָּא אֲתַנְהִיג עַלְמָא עַל יְדָא דְשְׁלוּחֵיהוּ, בְּגִין כְּדִי יוֹמֵי חוּל אֶקְרוּן.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, בְּגִין דְּשָׂרֵי לְמַעַבְדַּ בְּהוּן עֲבִידְתָּא, וּבְגִין דָּא לָא אֶקְרוּן קַדְשָׁא. וּמָאן דְּלָאוּ אֶקְרוּן קַדְשָׁא, חוּל אֶקְרוּן. וְעַל דָּא אֲתַקִּינוּ חֲבֵרֵיִיא בְּהַבְדֵּלָה, בֵּין קַדְשָׁא לְחוּל. מָאֵי הַבְדֵּלָה הָכָא. אֶלָּא קַדְשָׁא מְלָה בְּגֵרְמִיהָ הוּא, וְשִׂאֲרָא מִנִּיהָ אֲתִיָּין. וְעַל דָּא אֵלִין לְעוֹבְדָא, וְאֵלִין לְנִטְרָא. וְאֵימְתִי אֲשַׁתְּכַח נְטִירוֹ בְּהוּ. כִּד זְמִינִין מִקַּדְשָׁא.

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה. שֵׁשֶׁת יָמִים מָה מַעֲשִׂיהֶם? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב בְּשֵׁשֶׁת, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְכָל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ, וְנִקְרָאִים יָמֵי מְלָאכָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם כֵּן, לָמָּה נִקְרָאוּ שֵׁשֶׁת יָמֵי חוּל? לָמָּה חוּל? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עֲכָשׁוּ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַשְּׁלוּחִים שְׁלָהֶם, מִשׁוּם כְּדִי נִקְרָאִים יָמֵי חוּל.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, מִשׁוּם שְׁמִתָּר לַעֲשׂוֹת בָּהֶם עֲבוּדָה, וּמִשׁוּם כְּדִי לֹא נִקְרָאִים קַדְשָׁא, וּמִי שְׁלֹא נִקְרָאִים קַדְשָׁא, נִקְרָאִים חוּל, וְעַל כֵּן הִתְקִינוּ הַחֲבֵרִים בְּהַבְדֵּלָה, בֵּין קַדְשָׁא לְחוּל. מָה הַהַבְדֵּלָה כָּאן? אֶלָּא קַדְשָׁא הוּא דְּבָר בְּעֲצָמוֹ, וּמִתְחִילוֹת מִמֶּנּוּ הָאוֹתִיּוֹת.

וְעַל כֵּן אֵלֵינוּ לְמַעֲשֶׂה, וְאֵלֵינוּ לְשִׁמְרָא. וּמִתִּי נִמְצָאָת בָּהֶם שְׁמִירָה? כְּשִׁמְזַמְנִים מִקַּדְשָׁא.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הַשְּׂמִיחָה וְהַשְּׂמִירָה שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת הֵם עַל הַכֹּל, וּמִשּׁוֹם שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר בְּאָבָא וּבְאִמָּא, וְנוֹסֶפֶת קֹדֶשׁה עַל קֹדְשָׁתוֹ, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּשָׂר הַיָּמִים, שֶׁהָרִי הוּא קֹדֶשׁ וּמִתְעַטֵּר בְּקֹדֶשׁ, וּמוֹסִיף קֹדֶשׁה עַל קֹדְשָׁתוֹ, מִשּׁוֹם כִּף הַיּוֹם הַזֶּה הוּא שְׂמִיחָת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, כֻּלָּם שְׂמִיחִים בּוֹ, מִמֶּלֶא בְּרָכוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. כֻּלָּם נִתְקַנּוּ (בְּזוֹנּוֹ) מִמֶּנּוּ. בַּיּוֹם הַזֶּה מְנוּחַת עֲלִיּוֹנִים וְתְּחַתּוֹנִים. בַּיּוֹם הַזֶּה מְנוּחַת הָרְשָׁעִים בְּגֵיהֶנָם.

לְמֶלֶךְ שֶׁעָשָׂה הַלּוּלָא לְבָנוּ הַיְחִיד, עֵטֶר אוֹתוֹ בַּעֲטָרָה עֲלִיּוֹנָה, מִנֵּה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ עַל הַכֹּל. בַּיּוֹם הַזֶּה שְׂמִיחַת הַכֹּל. שׁוֹטֵר אֶחָד שֶׁהִיָּה מִפְּקֹד עַל דֵּינָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם, הָיוּ בְּיָדוֹ גְּבָרִים שְׁצָרִיכִים הַרְיָגָה, וּגְבָרִים שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְהַלְקָאָה. בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁל שְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ עוֹזֵב אֶת דֵּינָיו, וְשׁוֹמֵר אֶת שְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֲדוּתָא וּנְטִירוּתָא דְיוֹמָא דְשַׁבְּתָא עַל כֻּלָּא הוּא, וּבְגִין דְּהָאֵי יוֹמָא אֲתַעֲטֵר בְּאָבָא וְאִמָּא, וְאִתּוּסַף קֹדֶשׁה עַל קְדוּשַׁתִּיהָ, מֵה דְלָא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּשָׂר יוֹמִי, דְּהָא הוּא קֹדֶשׁ, וְאִתְעֵטֶר בְּקֹדֶשׁ, וְאוּסִיף קְדוּשָׁה עַל קְדוּשַׁתִּיהָ. בְּגִין כִּדְ הָאֵי יוֹמָא חֲדוּתָא דְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי, כֻּלָּא חֲדָאן בֵּיה. מְלִי בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין. כֻּלְהוּ מַצִּיחַ אֲתַקְנּוּ (נ"א אֲתַזְנּוּ), בְּהָאֵי יוֹמָא גַּיְיחָא דְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי. בְּהָאֵי יוֹמָא גַּיְיחָא דְחַיִּיבָא דְגֵיהֶנָם.

לְמֶלֶא דְעֵבֵד הַלּוּלָא לְבָרִיהַ יְחִידָאֵי, אֲעֵטֶר לִיהַ בַּעֲטָרָא עֲלָאָה, מְנִי לִיהַ מִלְּכָא עַל כֻּלָּא. בְּהָאֵי יוֹמָא חֲדוּתָא לְכֻלָּא. חַד סְנַטִּירָא דְאִתְפְּקֵד עַל דֵּינָא דְבְּנֵי נְשָׂא, הוּוּ בִּידִיהַ גּוּבְרִין דְּבַעֲיִין קְטוּלָא, גּוּבְרִין דְּבַעֲיִין לְאִלְקָאָה. בְּגִין יְקָרָא דְהָאֵי יוֹמָא דְחֲדוּתָא דְמֶלֶא, שְׁכִיב דֵּינּוֹ, וְנַטֵּר לְחֲדוּתָא דְמֶלֶא.

כִּדְ הֵהוּא יוֹמָא, הַלּוּלָא דְמֶלֶא בְּמִטְרוֹנִיתָא, חֲדוּתָא דְאָבָא וְאִמָּא עָלֶיהָ, חֲדוּתָא דְעֵלְאֵין וְתַתְּאֵין. בְּחֲדוּתָא דְמֶלֶא, כֻּלְהוּ חֲדָאן, וְלָא יִצְטַעְרוֹן בֵּיהַ. עַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נח) וְקִרְאֵת לְשַׁבָּת עֲנֵג. מָאֵי עֲנֵג. עֲנֵג לָא אֲשַׁתְּכַח אֶלְא

כִּדְ אוֹתוֹ הַיּוֹם, הַלּוּלָת הַמֶּלֶךְ עִם הַגְּבִירָה, שְׂמִיחַת הָאָב וְהָאֵם עָלָיו, שְׂמִיחַת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים. בְּשְׂמִיחַת הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם שְׂמִיחִים, וְלָא יִצְטַעְרוּ בּוֹ. עַל זֶה כָּתוּב (ישעיה נח) וְקִרְאֵת

לְשַׁבַּת עֲנָג. מַה זֶה עֲנָג? עֲנָג
 לֹא נִמְצָא אֲלָא בְּמָקוֹם
 שְׁשׁוּרָה הַקֹּדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל ה'.
 שְׁהָרִי עֲנָג הוּא עַל ה'. וְהַיּוֹם
 הַזֶּה שֶׁהוּא הַלְלוּת הַמֶּלֶךְ,
 מִתְעַטֵּר בְּאוֹתָהּ עֲטָרָה שֶׁל
 עֲנָג. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְקִרְאָתָּ
 לְשַׁבַּת עֲנָג, מַה שְׁאִין נִמְצָא
 כֵּן בְּשָׂר הַיָּמִים.

לְעֵילָא בְּאַתֵּר דְּקִדְשׁ עֲלָאָה שְׂאֲרִי. כְּמָה דְאַתָּ
 אָמַר, (ישעיה נח) אֲזַ תְּתַעֲנַג עַל יי'. דְּהָאִי עֲנָג עַל יי'
 הוּא. וְהָאִי יוֹמָא דְהוּא הַלּוּלָא דְמִלְכָא, אֲתַעֲטֵר
 בְּהָהוּא עֲטָרָא דְעֲנָג הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְקִרְאָתָּ
 לְשַׁבַּת עֲנָג. מַה דְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּשָׂר יוֹמִין.

בְּהָאִי יוֹמָא, תְּלִת סְעוּדָתָאן בְּעֵיּוֹן בְּנֵי מִלְכָא,
 לְזַמְנָא, וְלְסִדְרָא פְתוּרִי. בְּגִין יְקִרָא
 דְּמִלְכָא, כְּמָה דְאוּקִימָנָא.

בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת
 צְרִיכִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ לְזַמֵּן
 וְלַעֲרוֹךְ שְׁלַחֲנוֹת בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 257)

דוּק לִישְׁנָא כַּד אֲתַגְלִיּא לְתַתָּא, מוֹכַח דְאַתְגְּלִיּא לְעֵילָא מֵאֲזַ וְעַד עַתָּה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ, אֲבָל
 לְתַתָּא לֹא יִתְגַּלִּי אֲלָא בְּדָרָא בְּתַרְאָה. וְתוֹסְפוֹת בְּאוּר בְּסוּף יוֹמִיא, לֹמַר, שֶׁהוּא דוֹקָא קְרוֹב לִימּוֹת
 הַמְּשִׁיחַ וּבְגִינִיה יָבוֹא.

וְהִנֵּה זֶה כְּמָה מְאוֹת שָׁנָה שְׁנַתְּגַלָּה חֲבוּרָא דִּילִיָּה לְתַתָּא וְעַדִּין בֵּן דְּוִד לֹא בָא, אֲבָל כַּד דִּיקַת שְׁפִיר
 בְּמָה שְׁכַתְּב וַיְתַפְּרַנְסוֹן מֵהָאִי חֲבוּרָא, פִּירוּשׁ: יִפְרְשׁוּ מֵאַמְרֵי הָעַמְקִים בְּהַקְדָּמוֹת שְׁגִלָּה הָאֲרִ"י וְכַרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה, כִּי זֶהוּ הַפְּרַנְסָה שְׂבִינֵנוּ וְהִנֵּנוּ לְאוּרוֹ מִתּוֹק לְנַפְשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמֵ. כִּי הַלּוּמֵד גִּירְסָא בְּעִלְמָא
 הַגַּם שֵׁישׁ לוֹ שְׂכַר טוֹב בְּעַמְלוֹ וּמִקְדֵּשׁ בְּטַהֲרָה נִשְׁמָתוֹ, עִם כָּל זֶה הַסְּגִלָּה דְבְּגִינָה וְקִרְאָתָם דְּרוּר הוּא
 כְּשִׁיתַפְּרַנְסוֹ וְיִלְמְדוּ פִירוּשׁ הַמֵּאמְרִים.

הִנֵּה מִבְּאֵר, שְׁכַל הָעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מִקְרַב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְיוֹצְרוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: כְּאֵלוֹ
 פְּדֹאֲנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כּו'. כִּי כַּד גָּזַר הַבּוּרָא, שְׁלֹא יִתְגַּלָּה וְיִהְיֶה גְּנוּז עַד סוּף יוֹמִיא דְבְּגִינָה יָבוֹא
 דְּרוּר, כִּי סְגִלָּה זֹ בּוֹ וְלֹא בּוֹזֵלְתוֹ.
 (מִקְדֵּשׁ מֶלֶךְ לְתַקּוּנֵי זֶהָר כְּאוֹ)

דָּא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (הַיְאוּרָה) הַזֶּהָר בֵּיה הָוֵה ר"ז [אַתְוּוֹן הַזֶּהָר הַנֵּהוּ אַתְוּוֹן הו"ה ר"ז] דְּאִיהוּ אוֹר
 דְּפּוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא.
 (תַּקּוּנֵי זֶהָר תַּקּוּן כ"א דָּף נ"ג:)

אַסְתַּכְּסוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ לְמַעַבְדַּי הָאִי חֲבוּרָא, עַל יַד הַהוּא דְאַתְגְּלִיָּא [הַרְעִיא מֵהִימְנָא],
 וְכַנִּים בֵּיה עֲלֵאִין וְתַתָּאִין לְאַשְׁכַּחַא בֵּיה נִיחָא לְשְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, וְחִירוֹ לָהּ וְלְבִנְהָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (תְּהִלִּים פֶּד) גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְדְרוּר קִין לָהּ. הַהִיא דְאַתְמַר בֵּיה (וַיִּקְרָא כֹה) וְקִרְאָתָם דְּרוּר בְּאַרְצֵן
 לְכָל יוֹשְׁבֵיהּ.
 (תַּקּוּנֵי זֶהָר חֲדָשׁ דָּף ע"ב:)

בְּרִאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּן יוֹחָאִי בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ עֲנִין זֶה, צוּה לְרַבִּי אֲבָא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהָר בְּדְרָךְ הָעוֹלָם לְהִיוֹתוֹ
 מִצְנַע לְמִשְׁמֶרֶת עַד דְּרָא בְּתַרְאָ קְרִיב לְיוֹמִיָּה מִלְכָא מְשִׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוֹת הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ תִצְמַח
 הַגְּאֻלָּה בְּיַמֵּינוּ בְּעֶזְרַת הַשָּׁם, כַּנִּזְכַּר בְּפִרְשַׁת וַיְחִי (דָּף ר"ז), עַל דָּא פְּתִיב קַח צְנֻצָּת אַחַת וְתֵן שְׁמָה
 מִלֵּא הָעַמֵּר מִן כּו' לְמִשְׁמֶרֶת, לְאַצְנֻעוּתָא, וְהִבֵּן זֶה מְאֹד.

(הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטְאַל וְכַרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּהַקְדָּמָתוֹ לְשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה)
 אָמְרוּ בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן ו' דָּף כ"ד.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְכַמָּה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא יְתַפְּרַנְסוֹן מֵהָאִי חֲבוּרָא דִּילָךְ,
 כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינָה (וַיִּקְרָא כֹה י) וְקִרְאָתָם דְּרוּר בְּאַרְצֵן וְגוֹמַר, עֲנִין
 שָׁם.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צו ע"א-ב
סוד קרבן מנחת העומר

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְגו' (במדבר כח). רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דברי הימים א טז) אֲזַיְרָנֶנּוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנַי ה' כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ. אֲשֶׁרִי חֶלְקֶם שֶׁל אוֹתָם הַמְּשִׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, שִׁינְדָעִים אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנֶאֱחָזִים בְּשִׁמּוֹ (כָּל יוֹם). אוֹי לְאוֹתָם שֶׁלֹּא מְשִׁתְּדָלִים בַּתּוֹרָה, שֶׁהֲרִי אֵין לָהֶם חֶלֶק בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא נֶאֱחָזִים בּוֹ, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. מִי שֶׁזוֹכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכָה בְּעוֹלָם הַבָּא. שֶׁכֶּךָ שְׁנִינּוּ, (שיר ז) דוֹבֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים, אֶף עַל גֵּב שֶׁהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, שִׁפְתוֹתֵיהֶם מְרַחְשׁוֹת שֵׁם תּוֹרָה.

בֹּא רֵאֵה, עַד עַכְשָׁו הַקְּרִיבוּ יִשְׂרָאֵל תְּבוּאַת הָאָרֶץ, תְּבוּאַת הָאָרֶץ וְדָאֵי,

וְהַתְּעַסְקוּ בָהּ וְנִקְשְׁרוּ בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר. וְאֶף עַל גֵּב שֶׁהֲדִין נִמְצָא, נִמְצָא בּוֹ דִין בְּשָׁלוֹם (שֶׁהַעוֹלָם הַתְּנַהֵג בּוֹ). וְהַקְּרִיבוּ שְׁעוּרִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן מְכַל שְׂאֵר הַתְּבוּאָה, וּמִקְרִיבִים מִהֲרֵאשׁוֹן

(במדבר כח) וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיְי' בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (דברי הימים א טז) אֲזַיְרָנֶנּוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנַי יי' כִּי בָא לְשָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ. וּפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּאֵינּוֹן דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילִי, דִּי־דַעִין אֶרְחוּי דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְאַחְדָן בְּשָׁמִיָּה (כָּל יוֹמָא). וְוִי לְאֵינּוֹן דְּלֹא מְשִׁתְּדָלִי בְּאוֹרֵייתָא, דְּהָא לִית לוֹן חוֹלְקָא בְּשָׁמָא קוֹדֵשָׁא, וְלֹא אֶתְאַחְדָן בֵּיהּ, לֹא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְלֹא בְּעֲלָמָא דְּאֶתִי. מָאן דְּזָכִי בְּהֵאֵי עֲלָמָא, זָכִי בְּעֲלָמָא דְּאֶתִי. דְּהָכִי תְּנִינּוּ, (שיר השירים ז) דוֹבֵב שִׁפְתַי יִשְׁנִים, אֶף עַל גֵּב דְּאֵינּוֹן בְּהֵוֹא עֲלָמָא, שִׁפְוֹתֵיהוּ מְרַחְשָׁן תַּפְּן אוֹרֵייתָא.

תָּא חַזִי, עַד הַשְּׁתָּא אֶקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל תְּבוּאַת הָאָרֶץ, תְּבוּאַת הָאָרֶץ וְדָאֵי. וְאַתְעַסְקוּ בֵּיהּ, וְאַתְקֶשְׁרוּ בְּהֵוֹא קֶשֶׁרָא. וְאֶף עַל גֵּב דְּדִינָא אֶשְׁתַּבַּח, דִּינָא בְּשִׁלְמָא אֶשְׁתַּבַּח בֵּיהּ. (ס"א דְּעֲלָמָא אֶתְנַהֵג בֵּיהּ) וְאַקְרִיבוּ שְׁעוּרִים, בְּגִין

וְהַתְּעַסְקוּ בָהּ וְנִקְשְׁרוּ בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר. וְאֶף עַל גֵּב שֶׁהֲדִין נִמְצָא, נִמְצָא בּוֹ דִין בְּשָׁלוֹם (שֶׁהַעוֹלָם הַתְּנַהֵג בּוֹ). וְהַקְּרִיבוּ שְׁעוּרִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן מְכַל שְׂאֵר הַתְּבוּאָה, וּמִקְרִיבִים מִהֲרֵאשׁוֹן

וְלֹא מֵאוֹתוֹ שְׁמֵת־אֲחֵר, שְׁהֲרִי
הָאֲחִיזָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁיִשְׂרָאֵל
נֶאֱחָזוּ בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא
כָּאן. אָמַר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲנִי נִתְּתִי לָכֶם מִן בְּמִדְבַר
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם,
שְׁכֵתוֹב (שְׁמוֹת טו) הַנְּנִי מִמְטִיר
לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְאַתֶּם
מְקַרְיָבִים לְפָנַי שְׁעוֹרִים.

וְסוּד הַדָּבָר - זֹאת תּוֹרַת
הַקְּנָאָת, חֶסֶר. אֲזַהְרֶה לְנִשּׁוֹת
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִסְטוּ תַּחַת
בְּעֲלִיָּהֶן. וְאִם לֹא, אִזּוֹ קִמַּח
שְׁעָרִים עָתִיד לְהִקְרַב.
וּמֵהַדָּבָר הַזֶּה נוֹדַע דְּבַר אֲחֵר.
אֲשֶׁרִי חָלַקְתִּי שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
שְׁהֲרִי כִנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא
מִשְׁקֵרֶת בְּמִלְךְוֹ הַקֹּדֶשׁ
לְעוֹלָמִים. כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל
תִּמְהָה, (בְּמִדְבָר ה) אֲשֶׁר תִּשְׁטָה
אֲשֶׁה תַּחַת אִישָׁה?! מִשּׁוֹם כִּי
דִּין הָאִשָּׁה הַזֶּה מִמְקוֹמָהּ הִיא
בָּאָה. וּמִי הוּא מְקוֹמָהּ? אוֹתָהּ
שְׁכֵתוֹב בָּהּ (מִשְׁלֵי לֹא) אֲשֶׁת חֵיל
מִי יִמְצָא וְרַחוּק מִפְּנִינִים
מְכָרָה. (שֵׁם יב) אֲשֶׁת חֵיל
עֲטָרַת בְּעֵלָהּ.

וְאוֹתוֹ קִמַּח שְׁעוֹרִים
שְׁמִבִּיאָה אוֹתָהּ אֲשֶׁה, נִקְרָא
מִנְחַת קְנָאָת, חֶסֶר. כִּי נִקְרָא
כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן כְּתוּב בְּפִנְחָס, תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵלֵהֶן,

וְאִיהוּ קְדָמָא מְכַל שְׂאֵר תְּבוּאָה, וּמִן קְדָמָא
מִתְקַרְבָּא, וְלֹא מִהוּא דְמֵתֵאֲחֵר, דְּהָא אֲחִידוּ
קְדָמָא, דְיִשְׂרָאֵל אֲתֵאֲחִדוּ בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, הִכָּא הוּא. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא
יְהִיבִית לְכוּ מִן בְּמִדְבָּרָא, מִהוּא אֲתֵר דְאִקְרִי
שָׁמַיִם, וְכִתְיִב, (שְׁמוֹת טו) הַנְּנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמַיִם, וְאַתּוֹן מְקַרְבִּין קַמָּאי שְׁעוֹרִים.

וְרִזָּא דְמַלְכָּה, זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאָת, חֶסֶר. אֲזַהְרֶוֹתָא
לְנִשְׁי עֲלֵמָא, דְלֹא יִשְׁטוּן תַּחוֹת בְּעֲלִיָּהוֹן.
וְאִי לֹאוּ, קִמַּח שְׁעוֹרִים וּמִינָא לְקַרְבָּא. וּמִמְלָה
חֲדָא, אֲשֶׁת־מוֹדַע מְלָה אֲחֵרָא. זִכָּאָה חוּלְקִיָּהוֹן
דְיִשְׂרָאֵל, דְּהָא כִנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁקֵרַת בְּמִלְכָּא
קְדִישָׁא לְעֵלְמִין. כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל תּוֹוֹהַת, (בְּמִדְבָר
ה) אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה, בְּגִין כִּי דִינָא
דְהָאִי אֲתֵתָא (דף צ"ו ע"ב) מֵאֲתֵרָהּ קָא אֲתֵיָא. וּמֵאֵן
הוּא אֲתֵרָהּ הִיא דְכִתְיִב בָּהּ (מִשְׁלֵי לֹא) אֲשֶׁת חֵיל
מִי יִמְצָא וְרַחוּק מִפְּנִינִים מְכָרָה. (מִשְׁלֵי יב) אֲשֶׁת חֵיל
עֲטָרַת בְּעֵלָהּ.

וְהִיא קִמַּח שְׁעוֹרִים, דְאִיִּתִּית הִיא אֲתֵתָא,
מִנְחַת קְנָאָת אֲתֵקְרִי, חֶסֶר, כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל
הִכִּי אִקְרִי. וְעַל דָּא, בְּפִנְחָס כְּתִיב, (בְּמִדְבָר כה) תַּחַת

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

שְׁקִנְיָה כָּאן נֶאֱחָזֶת. שְׁמִי
שְׁמִשְׁקֶר בְּרִית הַזֶּה,
מִתְעוֹרֶרֶת עָלָיו קִנְיָה, וְלִכּוֹן
קִנְיָיִם פּוֹגְעִים בּוֹ. בֹּא רֵאֵה,
קִמַּח שְׁעָרִים, הֶעֱמַר הַזֶּה,
שְׁכִינּוֹן שֶׁהָיָה מִגִּיעַ לְרַחֲמִים
שֶׁל גְּרוּסוֹת, מְפִיקִים מִמֶּנּוּ
עֲשָׂרוֹן מְנַפֵּה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
נֶפֶה.

זֶה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת.
אַחַר שְׁעוֹלוֹת שֶׁבַע הַשַּׁבָּתוֹת
הַלְלוּ, בָּא הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
לְהַזְדַּוֵּג עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וּנְתַנֶּה הַתּוֹרָה. וְאִז הִתְעַטֵּר
הַמֶּלֶךְ בִּיְחוּד שָׁלֵם, וְנִמְצָא
אַחַד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
וּכְשֶׁמֶתְעוֹרֵר הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ
וּמִגִּיעַ זְמַן הַתּוֹרָה, כָּל אוֹתָם
הָאֵילָנוֹת שְׁמִבְכָרִים אֵת
הַפְּרוֹת שְׁלֵהֶם, מְעֲלִים שִׁירָה.
וְמָה הֵם אוֹמְרִים בְּשַׁעֲהַ
שְׁלוֹקָטִים אוֹתָם? פּוֹתְחִים

אֲשֶׁר קִנְיָ לְאֱלֹהֵיו, דְּקִנְיָה הִכָּא אֶתְאַחֵד, דִּמְאֵן
דְּמִשְׁקֶר בְּהָאֵי בְרִית, קִנְיָה אֶתְעַרַת עָלֵיהּ, וְעַל
דָּא קִנְיָיִן פּוֹגְעִין בּוֹ. תָּא חֲזִי, קִמַּח שְׁעוֹרִים, הָאֵי
עוֹמְרֵי, דְּכִיּוֹן דִּהְוָה מְטָא לְרִיחִין דְּגְרוּסוֹת, מְפִיקִין
מִיָּה עֲשָׂרוֹן מְנַפֵּה בִּי"ג נֶפֶה.

וְדָא שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת, לְבַתָּר דְּסִלְקִין שֶׁבַע
שַׁבָּתוֹת אֱלִין, אֶתְא מְלָכָא קְדִישָׁא לְאֻדְוִיגָא
כֶּה בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹרִייתָא אֶתְיִהִיבַת. וְכִדִּין
אֶתְעַטֵּר מְלָכָא בִּיְחוּדָא שְׁלִים, וְאֶשְׁתַּכַּח אַחַד
לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכִד אֶתְעַר מְלָכָא קְדִישָׁא, וּמְטָא
זְמַנָּא דְאוֹרִייתָא. כָּל אֵינוֹן אֵילָנִין דְּמִבְכָרִי אֲבִייהוּ,
סִלְקִין שִׁירָתָא. וּמֵאֵי אֶמְרֵי בְּשַׁעֲתָא דְּמִלְקָטֵי לְהוֹן,
פְּתַחֵי וְאֶמְרֵי, (תהלים קג) יי' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶאֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה. (תהלים לו) יי' בְּהַשָּׁמַיִם חִסְדָּךְ.
וּכְתִיב, (ישעיה נה) וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֵאוּ כָּף.

וְאוֹמְרִים, (תהלים קג) ה' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כֶּסֶאֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה. (שם לו) ה' בְּהַשָּׁמַיִם חִסְדָּךְ.
וּכְתוּב (ישעיה נה) וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֵאוּ כָּף.

סְפָר אֹר הַזֶּהָר (עמוד 258)

הַט אֲזַנְיָךְ וּשְׁמַע, כִּי נוֹדְעָה יַד הַשֵּׁם אֵל עֲבָדָיו דְּחַבְבוֹר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ לֹא נִתְגַּלָּה לְרֵאשׁוֹנִים זֹאת לְפָנִים
בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי אִם וְאָמַר אֵל דִּוְר הָאֶחָרוֹן שֵׁם יִתְנֹו קְרִיאָ"ה נְאֻמָּנָ"ה הַנְּהוּ זַהְרֵה'וֹרֵי דְּבִזְכוּת זֹאת וְיִצְמַח
פּוֹרְקָנִיה וְיִקְרַב מִשִּׁיחִיה.

וּבְדָרְךָ זֶה אֵלֶךְ לְפָרֵשׁ קְרָא בְּדְכַתִּיב הָאֵמֹר בְּפִרְשַׁת בְּהַר "וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ לְכָל יִשְׂבִיחָה יוֹבֵל הוּא
תְּהִיָּה לְכֶם" כּו'. וְהוֹן עוֹד נְבִיא מַה שְׁכַתוּב בְּזַהְר הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא סְפָר נְשָׂא (דף קכד:): וְהִילָךְ
לְשׁוֹנוֹ: וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזַהְר הַרְקִיעַ, וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהִירוּ בְּזַהְר הַרְקִיעַ בְּהָאֵי חַבְבוֹרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ
סְפָר הַזֶּהָר, מִן זַהְרָא דְאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צְרִיךְ נְסִיוֹן, וּבְגִין דְּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם
מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאֵי סְפָר הַזֶּהָר, יִפְקוֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) יי' בְּרַד
יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קל ע"א
מעלת חצות ליל שבת קדש

רָזָא דָּא לְחַכְיָמִין אַתִּייהִיבַת. בְּשַׁעֲתָא דְאַתְּפְּלִיג
לִילְיָא, בְּלִילְיָא דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְאַעֲלָא בְּגַנְתָּא דְלַעֲיָלָא. וְרָזָא דָּא, בְּיוֹמֵי דְחוּל
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל בְּגַנְתָּא דְעֵדָן דְלַתְתָּא,
לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא עִם צְדִיקָיָא דְשָׂרָאן תַּמָּן, וּבִשְׁבַת,
בְּהָהוּא לִילְיָא דְשַׁבְּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאל
בְּגַנְתָּא דְלַעֲיָלָא, בְּרָזָא דְמִקּוּרָא עֲלָאָה.

בְּגִין דְבְּיוֹמֵי דְחוּל, כָּל נְשַׁמְתִּין דְצְדִיקָיָא כְּלָהוּ,
בְּגַנְתָּא דִּי בְּאַרְעָא שְׂרַיִין. וְכַד אַתְּקַדֵּשׁ יוֹמָא
בְּמַעֲלֵי שַׁבְּתָא, כָּל אֵינּוֹן מִשְׂרַיִין דְּמִלְּאָכִין קְדִישִׁין
דִּי מְמַנּוּ גּוֹ גַּנְתָּא דְלַתְתָּא, כְּלָהוּ סְלֶקִין לְהַנִּי
נְשַׁמְתִּין, דְשְׂרַיִין גּוֹ גַּנְתָּא דְלַתְתָּא, לְעֲאֲלָא לְגַבֵּי
הָהוּא רְקִיעָא דְקַיִמָּא עַל גַּנְתָּא, וּמִתַּמָּן אֲזִדְמַנּוּ
רְתִיבִין קְדִישִׁין, דְּסַחְרָאן פְּרָסִי יִקְרָא דְמִלְּבָא,
וּסְלֶקִין לֹון לְכָל אֵינּוֹן נְשַׁמְתִּין, בְּגַנְתָּא דְלַעֲיָלָא.

בֵּינָן דְאַלִּין רוּחִין סְלֶקִין, כְּדִין רוּחִין אַחְרָנִין
קְדִישִׁין, נְחַתִּין, לְאַתְעַטְרָא בְּהוּ עֲמָא
קְדִישָׁא. אֵלִין סְלֶקִין, וְאַלִּין נְחַתִּין.

כִּיּוֹן שְׁהָרוּחוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת, אֲזִי רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת אַחְרוֹת יוֹרְדוֹת לְהַתְעַטֵּר בְּהֵם הָעָם הַקְּדוֹשׁ.
אֵלֹו עוֹלוֹת וְאַלֹו יוֹרְדוֹת.

סוּד זֶה נִתֵּן לְחַכְמִים. בְּשַׁעֲה
שְׁנַחֲלֶק הַלִּילָה, בְּלִילָה הַזֶּה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה
לְהַכְנִס לְגֹן שְׁלִמְעָלָה. וְסוּד
זֶה, בְּיָמֵי הַחֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא נִכְנָס לְגֹן עֵדָן שְׁלִמְטָה
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים
שְׂשׂוּרִים שָׁם, וּבִשְׁבַת,
בְּאוֹתוֹ לִיל שַׁבַּת, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגֹן
שְׁלִמְעָלָה, בְּסוּד הַמִּקּוּר
הָעֲלִיּוֹן.
מִשׁוּם שְׁבִימֵי הַחֹל כָּל
נְשַׁמּוֹת הַצְּדִיקִים כְּלָן שׂוֹרוֹת
בְּגֹן שְׁבַאֲרִין, וּכְשַׁמְתִּין קְדִישִׁין
הַיּוֹם בְּעֶרְבֵי הַשַּׁבַּת, כָּל אוֹתָם
מִחֲנוֹת שֶׁל מִלְּאָכִים קְדוֹשִׁים
שְׁמַמְנִים בְּתוֹךְ הַגֹּן שְׁלִמְטָה,
כָּלֵם מַעֲלִים אֶת אוֹתָן נְשַׁמּוֹת
שְׂשׂוֹרוֹת בְּתוֹךְ הַגֹּן שְׁלִמְטָה,
לְהַכְנִיס לְאוֹתוֹ הַרְקִיעַ
שְׁעוֹמֵד עַל הַגֹּן, וּמִשָּׁם
מְזַדְמָנוֹת מְרַכְּבוֹת קְדוֹשׁוֹת
שְׁסוֹבְבוֹת אֶת כֶּסֶף הַכְּבוֹד
שֶׁל הַמַּלְאָךְ, וּמַעֲלִים אוֹתָם אֶת
כָּל אוֹתָן נְשַׁמּוֹת לְגֹן שְׁלִמְעָלָה.

וְאִי תִימָא, הָא גְנָתָא דְבְּאֲרַעָא, בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא
 יִתְבָּא בְּרִיקְנֵיָא בְּלֹא נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקֵיָא. לָאוּ
 הֵכִי. אֶלְא נִשְׁמַתִּין אֶזְלִין, וְנִשְׁמַתִּין אֶתְיִין. נִשְׁמַתִּין
 סְלִקִין, וְנִשְׁמַתִּין נַחְתִּין. נִשְׁמַתִּין אֶזְלִין מִגּוֹ גְנָתָא,
 וְנִשְׁמַתִּין אֶתְיִין לְגוֹ גְנָתָא. כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין
 דְּצַדִּיקֵיָא, דְּמִתְּלַבְּנִין בְּיוֹמֵי דְחוּל, וְעַד לָא עָאֲלוּ
 לְגוֹ גְנָתָא, בְּשַׁעְתָּא דְּאֶלִין נַפְקוֹן, אֶלִין עָאֲלוּ
 וְגְנָתָא לָא אֲשַׁתְּאֵר בְּרִיקְנֵיָא. בְּרוּז דְּלַחַם הַפְּנִים
 בְּיוֹם הַלְקָחוֹ.

אלו נכנסות, והגן לא נשאר ריק, בסוד לחם הפנים ביום הלקחו.

ספר אור הזהר (עמוד 258)

ראה גם ראה כי בחינת ספר הזהר הוא בבניה, ומידע ידיע מאי דאתמר בזהר הקדוש ובתקונים בדוכתי טובא כאשר ירדה הקורא אצל עין רוג"ל איזה מקום בינה, והוא כי חמשים שנים דיובל הנה הנם חמשים שערי בינה.

וזה אמר וקראתם דרור בארץ לכל יושביה, וקראתם דיקא, אשר תקרא"ו אותם בספר הזהר והתקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעל ידי זה דרור בארץ לכל יושביה. ועל זה סיים וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחינה אחת, כמו שיובל בחינת בינה, כמו כן למוד הזהר הקדוש אני בינה לי גבורה.

ומה שאמרו בזהר הקדוש במאמר הלזה על ידי למוד ספר הזהר שהוא מסטרא דבינה ויהיו טועמי"ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב"ב ינחני לרמוז בזה כי בינה עם הפולל גימטריא חיי"ם.

(נפש חיים מערכת ה' אות ה')

[דברי הרעיא מהימנא הנזכר לעיל נתבארו באריכות בספר תניא קדישא, אגרת הקדש סימן כ"ו, עין שם].

ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קב"ד): והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר. עד כאן לשונו.

הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, בשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיכפו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

(שלי"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָה
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוּתָה שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֶם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֶם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוֹ וְחֲדוּוֹתָא דַּעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוֹ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחְדֵי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזִרְעָא קְדִישָׁא
דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהֵא דִּילְהוֹן הוּא,
וְלֹא דַעֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהֵיכַלָּא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֵׁהֶם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֵׁהֶם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אמר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם

הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, בשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵיכֶם. וכתוב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

